

VYDÁVÁ MĚSTO VOLARY

MĚSÍČNÍK

ZDARMA

Volarský zpravodaj

ROČNÍK LV

2

ÚNOR 2026

Silvestrovský expres

Tříkrálová sbírka

Lesní školka v knihovně

Recitační soutěž ZŠ

Pepovanka

Káťa a Škubánek na horách

Rozárčina postýlka

Zítra to roztočíme, drahoušku

foto jp, mz, kph

Na okraj

Ve stejný okamžik, ve stejném městě rozdíl více než 20 °C. V devět hodin ráno naměřila volarská meteostanice Mlýnský potok -23, 4 °C. A v tutéž dobu v Dolní Sněžné, která rovněž patří pod Volary, rtuť teploměru atakovala nulu, tedy přesněji - 0,9 °C. Výškový rozdíl mezi oběma stanicemi je sedmdesát metrů a dělí je přibližně čtyři kilometry.

Únor – měsíc, který má svůj smysl

Únor bývá často označován za nejméně přívětivý měsíc v roce. Vánoční svátky i s Třemi králi jsou za námi, zimních strastí si především řidiči užili až až, a tak se těšíme, až bude únor za námi a březen přinese první náznaky jara. Zima, sněhové plískanice a stále ještě krátké dny. Zásoby topiva se tenčí, zvěř v lese prožívá nejtěžší období. Už aby byl za námi. Kdyby ho z kalendáře vyškrtli, žádná škoda.

Ale v životě má téměř vše nějaký smysl. Tak už prostě lidské společenství funguje.

Počasí utlumilo většinu našich aktivit a na své si přijdou víceméně jen vyznavači zimních sportů. Život se stáhl do tepla domovů. Ale nikoli do samoty.

Není náhodou, že většina plesů, bálů a dalších společenských kratochvílí se koná v únoru. Únor je od pradávna obdobím, kdy byl čas a nálada na setkávání, zábavu, společně prožité večery. Čas na hudbu, tanec nebo třeba divadlo. Příležitost k lepšímu poznání a pochopení. Koneckonců i svátek zamilovaných, svatý Valentýn, se slaví přesně uprostřed února.

Zdrojem tepla nemusí být jen radiátor ústředního topení či krb. Mnohem více energie se totiž ukrývá v lidech a dokáže dát nejen teplo, ale i radost, naději a nápady či impulzy k tomu, co nás čeká v nedávno započatém roce.

Jestliže Vánoce jsou obdobím, kdy se věnujeme poněkud nejužší rodině a svým blízkým, únor nám otevírá mnohem širší společenství, zahrnující i ty, se kterými se po většinu času míváme nebo jsme neměli příležitost se s nimi poznat.

Únor je nabídkou a příležitostí: posílit či nově vybudovat společenské vztahy, utvrdit přátelství a načerpat z nich nápady a elán.

Navic žádná aktivita, ani ta společenská, nevzniká sama o sobě a určitě není lepší společenství než to, do kterého můžeme promítnout své představy, nápady a vložit něco ze svého já. Z uživatele se proměnit v tvůrce.

Je často opakovanou frází, že město netvoří domy, ale lidé. A únor je ideální příležitostí tuto frázi proměnit ve skutečnost.

Martina Pospíšilová,
starostka

ZPRÁVY Z RADY MĚSTA

RM rozhodla uzavřít Smlouvu o výpůjčce se Svazem měst a obcí Jihočeského kraje na výpůjčku kompostérů a štěpkovačů pro občany města Volary za podmínek, že koncový uživatel (občan) za kompostéry o objemu 1 170 l a 2 000 l uhradí 0 Kč a za štěpkovač 2,8 kW uhradí 1 500 Kč.

RM schvaluje žádost o poskytnutí dotace v rámci dotačního programu na podporu narozených dětí z Jihočeského kraje a schvaluje povinnou spoluúčast na roky 2025 až 2027 ve výši 60 000 Kč, tedy 50 % z celkových nákladů dotačního programu.

RM rozhodla uzavřít ve znění předloženého návrhu Smlouvu o vytvoření díla na období od ledna do prosince 2026 s Janem Voldřichem, Duhová 1170. RM rozhodla tvorbu díla ve formě filmových reportáží, jejichž obsahem bude dění ve městě Volary a v regionu (činnost obecní samosprávy, kulturní, společenské a sportovní akce) pro volarský televizní informační kanál kabelové televize TV Volary, sociální síť a internetové stránky města Volary.

Více informací naleznete na
www.volary.cz

■ PŘÍJEM PŘÍSPĚVKŮ

Infocentrum Volary, Náměstí 325, Volary,
e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498

■ UZÁVĚRKA PŘÍSPĚVKŮ DO PŘÍŠTÍHO ČÍSLA VOLARSKÉHO ZPRAVODAJE BUDE 15. ÚNORA 2026

VOLARSKÝ ZPRAVODAJ ■ periodický tisk územního samosprávného celku ■ vydává Město Volary ■ redakce: KIC Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary, e-mail: zpravodaj@kic-volary.cz, tel.: 602 138 498 ■ Názory redakce se nemusí vždy ztotožňovat s názory dopisovatelů. ■ Redakce si vyhrazuje právo na úpravu délky textů, za původnost a obsahovou správnost ručí autor. ■ Vychází v nákladu 1 650 ks vždy první týden v daném měsíci. ■ Reg. č.: MK ČR E 12494 ■ Grafické zpracování a tisk: PaedDr. Zdena Černá. ■ Kresba na titulní straně Jakub Rákosník.

Štěpkovače a kompostéry – ANKETA

Město Volary se přihlásilo k projektu Svazu měst a obcí Jihočeského kraje na „Pořízení kompostérů a štěpkovačů pro domácí kompostování, Re-use centra a vratné nádoby“ a z tohoto projektu získalo celkem 23 ks kompostérů o objemu 1 170 l, 19 ks kompostérů o objemu 2 000 l a 50 ks elektrických štěpkovačů o příkonu 2,8 kW.

Co to znamená?

„Zjednodušeně“ řečeno město Volary uzavřelo se Svazem měst a obcí smlouvu o výpůjčce předmětných kompostérů a štěpkovačů a ty, aby to nebylo zas tak jednoduché, následně na základě „Smlouvy o výpůjčce s koncovým uživatelem“ předá občanům. Co z toho plyne? Město Volary občanům kompostéry a štěpkovače vypůjčí po dobu udržitelnosti projektu do 31. 12. 2030. Po uplynutí této doby kompostér či štěpkovač bude definitivně patřit občanovi.

Jaké jsou podmínky?

Rada města Volary svým usnesením č. 309/25 rozhodla, že Smlouva o výpůjčce s koncovým uživatelem bude nastavena tak, že půjčitel (město Volary) předá kompostéry o objemu 1 170 l a 2 000 l vypůjčitel (občanovi) zdarma, u štěpkovačů se vypůjčitel (občan) bude podílet na dotaci a půjčitel (město Volary) zaplatí při předání jednorázově 1 500 Kč za štěpkovač. Dotace na pořízení kompostérů činí 85 % celkové ceny a dotace na pořízení štěpkovačů činí 70 % celkové ceny, skutečné náklady města Volary po odečtení spoluúčasti občanů (50 ks štěpkovačů x 1 500 Kč) činí 125 587 Kč včetně DPH.

Kompostéry a štěpkovače jsou primárně určeny občanům, kteří mají trvalý pobyt v katastru Volar, pro využití na svém, nebo na propachtovaném pozemku v katastru Volar (na vyzvání předloží k nahlédnutí pachtovní

smlouvu) a současně nemají žádný dluh po splatnosti vůči městu.

Co říci závěrem?

Občan může požádat o jeden kompostér nebo jeden štěpkovač či kombinaci kompostéru a štěpkovače, anketní lísky budou evidovány a žádosti vyřízeny podle pořadí doručení.

Vyplněný a podepsaný anketní lístek, který je k vyzvednutí na MěÚ Volary (podatelna, kancelář č. 5 Bc. Aleš Valíček referent odboru stavebního a ŽP MěÚ Volary), v knihovně a infocentru nebo ke stažení na stránkách města, lze odevzdat v kanceláři č. 5, kde zodpoví i případné dotazy, nebo na podatelnu města Volary, či jej lze naskenovanou zaslat na email: valicek@mestovolary.cz.

Aleš Valíček
referent odboru stavebního a ŽP

Petra a Martin Böhmovi Vás zvou na

Farmářský ples ve Zbytinách

21. února 2026 od 20 hodin v KD Zbytiny

Hraje: ALEGRO BAND | Vstupné: 200 Kč | Bohatá tombola v ceně vstupného

Dárci krve mohou využít Český červený kříž

Oblastní spolek Českého červeného kříže Prachatice ve spolupráci s Transfúzním oddělením Nemocnice ČB a.s. i nadále zajišťuje bezplatné svozové autobusy pro

bezpríspevkové dárci krve z regionu Prachaticka. Tato služba je k dispozici i po otevření odběrového místa v Prachaticích.

Svozový autobus vyjíždí z Volar vždy v 7:00 hodin z autobusového nádraží v následujících termínech: 6. ledna, 7. dubna, 7. července a 6. října. Po předchozí domluvě je možné zastavení také na vybraných zastávkách na trase z Volar do Českých Budějovic.

Bezpríspevkové dárcovství krve dlouhodobě podporují Jihočeský kraj a Ministerstvo zdravotnictví České republiky, stejně jako obce Prachatice, Vimperk, Volary, Lenora, Čkyně, Vlachovo Březí, Netolice, Lhenice a Vítějovice.

Jak se stát dárce krve?

Zájemci mohou jednoduše využít svozový autobus Českého červeného kříže a absolvovat lékařské vyšetření na Transfúzním oddělení Nemocnice ČB a.s. Na místě je možné potvrdit počet skutečných odběrů, vystavit omluvenku pro zaměstnavatele nebo vydat potvrzení pro příslušné zdaňovací období.

Pro více informací je možné kontaktovat Oblastní spolek Českého červeného kříže Prachatice prostřednictvím e-mailu **prachatice@cervenykriz.eu** nebo **telefonicky na číslo 724 367 840**.

Zuzana Pelikánová

Pravidelná bezplatná právní poradna

Právní služby s advokátkou Mgr. Dadok dočasně přerušujeme z důvodu plnění rodičovských povinností.

Vánoční turnaj střelců 2025

Předvánoční sobota 20. prosince 2025 patřila ve Volarech lukostřelbě. Na zahradě turistické základny se uskutečnil lukostřelecký turnaj, kterého se zúčastnilo celkem 30 dětí, mládeže i dospělých. Díky příznivému počasí proběhl turnaj bez problémů, i když se protáhl až do 17 hodin.

Prosincové počasí prověřilo nejen střelecké dovednosti, ale i odhodlání všech soutěžících. Přesto po celý den panovala příjemná atmosféra a sportovní duch. Soutěž byla rozdělena do čtyř kategorií, aby se mohli utkat lukostřelci různých věkových skupin a výkonnostních úrovní.

Většinu účastníků tvořili členové lukostřeleckého kroužku při DDM Volary a jejich rodiče, turnaje se však zúčastnilo také deset lukostřelců mimo kroužek. Soutěžilo se v osmi disciplínách, mezi které patřila například terčová střelba na body, rychlostní střelba, střelba naslepo, ústupová střelba či střelba na kuželky a balíky.

Děkujeme všem účastníkům za skvělou atmosféru a přejeme šťastný a úspěšný rok 2026, plný zdraví, radosti a přesných zásahů.

Těšíme se na další setkání!

DDM Volary

Volarští hasiči

21. 12., čas ohlášení události 13:14 – Dopravní nehoda –

Zásah u dopravní nehody hybridního automobilu, komunikace Markov-Tisovka. Provedeno zajištění havarovaného vozidla mimo komunikaci, na levém boku. Po příjezdu policie jí bylo místo předáno. Zasahující technika: SDH Volary – RZA 1+3.

29. 12., čas ohlášení události 01:14 – Požár Houžná –

Zásah u požáru komínového tělesa, na místě spolupráce s SDH Lenora a HZS Vimperk. Za pomoci našeho automobilového žebříku došlo k sražení žhavých nálepů. Zasahující technika: SDH Volary – CAS20-1 1+5, AZ30 1+1.

13. 1., čas ohlášení události 10:13 – Technická pomoc –

Na žádost Správy domů a bytů Volary Jednotka SDH provedla odstranění ledových převisů (Volary č.p. 24, 27). Zasahující technika: SDH Volary – DA 1+3, AZ30 1+0.

První lednové a mrazivé dny v mateřských školách

Děti se nám v hojném počtu sešly 5. ledna 2026. Venku nás do té doby provázelo krásné zimní počasí. V prvním lednovém týdnu kralování paní Zimy pokračovalo velmi mrazivým počasím.

Lesní mateřská škola

Děti z lesní mateřské školy měly nástup díky počasí o trochu složitější. První den si děti užily především vyhrabáváním cestiček ke svým bunkrům, toaletám a schovávkám hraček. Samozřejmě v mezičase stíhaly i sjezd ze svahu na kluzácích a věřte, že ujezdřit takovou vrstvu sněhu dalo opravdu práci.

I když se o zajištění dostatečného množství štípaného dřeva na topení opakovaně stará pan Jan Fischer, odhrnutí sněhu si vzal na starosti pan Václav Drevják se svými dětmi a také Nona Volary, rozhodli jsme se další dny dětem i jejich učitelkám od zimy raději trochu ulevit. Děti se v městské knihovně ujal paní knihovnice, další den

na ně čekala tělocvična na staré škole a v druhém týdnu i program Národního parku Šumava ve Stožci.

Všem, kteří se podílí na řešení těchto mimořádných situací, velmi děkujeme.

Městské mateřské školy

Děti z kamenných školek využily vybudované kopce na školních zahradách a užily si sjíždění ve sněhové peřině. Nezapomněli jsme se rozloučit s Vánocemi díky Třem králům a teď už se děti připravují, stejně jako celý svět, na Zimní olympiádu a tradiční únorový karneval.

Samozřejmě nezapomínáme na zvířátka a ptáčky v zimním období. Vojenské lesy a statky z Horní Plané přijely do školek s výukovými programy lesní pedagogiky a s malými pozornostmi pro děti za jejich aktivitu.

Předškoláci a zápis do školy

Předškoláky čeká zápis do školy a na

první návštěvu je pozvalo vedení Základní školy ve Volarech spolu s třídními učitelkami prvních tříd již v prvním lednovém týdnu. Návštěva tříd byla spojena s divadelním představením, které objednala ZŠ pro své žáky, a nezapomněla na své budoucí žáky z mateřinky. Druhá návštěva bude ještě před zápisem – děti si projdou celou budovu a seznámí se s prostory školy, aby jejich nástup byl příjemnější díky známému prostředí.

Poděkování

Nakonec jsem si nechala poděkování pro Střední školu a Základní školu Vimperk, odloučené pracoviště Volary, které nacvičilo pohádku o Červené Karkulce a paní učitelky přišly s nabídkou představení pro naše děti, kterou jsme samozřejmě velmi rádi přijali.

Děkujeme a těšíme se na příští rok!

za kolektiv MŠ Michaela Dědičová

Skauti v lednu

Skauti nezamrzli ani nezapadli sněhem... I na počátku roku jsme stihli spoustu věcí.

Vánoční prázdniny

Po krásné oslavě Vánoc v klubovně jsme podnikli další příkrmování zvířat – vždyť ta nemají hlad jen o Vánocích, kdy je chodí krmit spousta lidí, ale leden a únor jsou pro ně většinou docela krušné měsíce. A tak se snažíme jim pomoci. Při tom je vždycky i hodně legrace, po odevzdání dobrůtek hrajeme ještě parádní lesní hříčky, letos tedy koncem roku ještě beze sněhu.

Vítání nového roku se konalo tradičně na lesní chatce pod Libínem. Letos jsme se ovšem báli, že se tam pro nával sněhu ani nedostaneme a cesta byla opravdu napínavá. Ale podařilo se, i chatičku jsme vydolovali ze sněhu, pořádně roztopili kamna a vyrazili ven – na bobování a pytlování. Sníh stále padal,

a tak po svačince a pár deskovkách jsme museli dráhu na bobování znovu projezdít. Ale bylo to moc prima. V podvečer jsme připravili hostinu a pak už se vrhli na hry, zpívání, soutěže a ty nejveselejší hříčky, na které se vlastně těšíme celý rok. A přivítání nového roku se událo pod nádhernou, měsícem rozzářenou oblohou. Tak ať je ten nový rok pro nás všechny šťastný!

My Tři králové... jsme byli u vás

Možná jsme nebyli vždy po třech, ale konec konců, možná to byli nakonec mudrci od Východu a těch se taky uvádí různě. Důležité je, že přes mrazy a záplavy sněhu se tříkrálová koleda konala, a my mohli popřát lidem ve Volarech, v Lenoře a v Horní Vltavici krásný nový rok. Každý obdržel klasický dáreček – české bílé zlato, kalendářik a většina lidí i požehnání napsané na dveře. Kdo chtěl, ten také mohl pomoci lidem v nouzi –

maminkám v azylovém domě v Prachaticích nebo dědečkům a babičkám v domě sv. Zdislavy v Pravětíně a dalším potřebným lidem. Pokladničky se brzy zaplnily a my máme radost, že jsme také mohli přispět ke zlepšení situace těch, kdo to hodně potřebují.

A vám všem díky, že jste nám otevřeli, poslechli si vánoční koledu a přispěli do kasiček. Ještě nevíme, kolik korun jsme vybrali, tak o tom až příště.

A co nás čeká?

Blíží se pololetní prázdniny a my se chystáme opět na akci Ledová města a hned potom následují jarní prázdniny. Letos budou spíše asi zimní, vždyť jsou v únoru, ale i tak budou určitě pěkné a my zase někam vyrazíme. Ale o tom všem až příště. Tak krásné zimní dny všem.

za skauty Markétka, Miša a Justýnka

KULTURNÍ PŘEHLED

ÚNOR 2026

pátek 6. 2. 20:00	PLES MĚSTA K tanci a dobré zábavě bude hrát kapela DeFacto, raut potěší snad všechny chuťové pohárky, čtyři tanečníci předvedou tance v duchu pin up a lambady, a nakonec ti, kterým bude přát štěstěna, si odnesou výhru z bohaté tomboly. <i>vstupné 350 Kč, účast je nutno domluvit v informačním centru předem</i>	RADNIČNÍ SÁL
pondělí 16. 2. 16:00	LOTRANDO A ZUBEJDA Divadelní adaptace stejnojmenné pohádky Lotrando a Zubejda od Divadla Natalie Venturové přináší do Volar příběh plný humoru, kouzel a nezapomenutelných písniček, které rozveselí srdce malých i velkých diváků. <i>divadelní představení pro děti, vstupné 50 Kč</i>	SÁL KINA
sobota 21. 2. 20:00	RYBÁŘSKÝ PLES Tanec, volná zábava, tombola... a k tomu všemu zahraje kapela Šumaband. <i>vstupné 250 Kč, rezervace na č.: 602 195 870</i>	RADNIČNÍ SÁL
čtvrtek 26. 2. 18:00	AKTUÁLNÍ ZPRÁVY Z UKRAJINSKÉHO BOJIŠTĚ Beseda s dobrovolníkem Macem a dražba válečných artefaktů, kdy výtěžek půjde přímo na podporu konkrétních bojujících ukrajinských jednotek. <i>beseda a dražba, vstupné dobrovolné</i>	RADNIČNÍ SÁL
pátek 27. 2. 19:00	13. SPOLEČENSKÝ PLES ZUŠ Večerem provází moderátor Martin Vaverka, k tanci hraje kapela Martin Vaverka & Friends. <i>vstupné 250 Kč, předprodej vstupenek v infocentru</i>	RADNIČNÍ SÁL

Připravujeme

pondělí 2. 3. 19:00	RŮŽOVÉ SVATBY Výstřední šedesátileté sestry Rose a Kathryn neměly nikdy snadný vztah. Ted' však musí spolupracovat při organizování svatby dcery jedné z nich, a přitom se vzájemně snášet. Zatímco optimistická Rose nemá ve svém věku problémy, bohatá Kathryn se potýká s posledním rozvodem. Uprostřed narůstajícího zmatku, mezi dorty a vínem a ve společnosti velmi atraktivního zahradníka o sobě ženy zjišťují až překvapivé věci... Optimistická a vtipná hra o sesterství, stárnutí, naději a o neustálých důvodech, proč se smát. A také o tom, že celý život je plný různých výzev. Hrají: Světlana Nálepková a Michaela Dolinová <i>divadelní představení, vstupné 350 Kč, předprodej v infocentru</i>	SÁL KINA
pátek 6. 3. 16:00	OSLAVA MDŽ STP připravil tradiční oslavu pro všechny ženy, a to nejen z Volar a okolí. K tanci i dobré náladě hraje Duo Fanda & Martina. <i>vlastní gastronomické výtvary všeho druhu vítány</i>	RADNIČNÍ SÁL

více na www.kic-volary.cz nebo na tel.: 602 138 498
předprodej vstupenek v Infocentru: Náměstí 325, Volary

Lotrando a Zubejda

muzikálová pohádka pro děti i dospělé

DIVADLO NATALIE VENTUROVÉ

pondělí 16. února 2026 v 16:00

sál kina Volary

vstupné 50 Kč

Šumavský Jack London

Více než dvacetistupňový mráz, sněhová vánice a zdánlivě nekonečné lesy plné zvěře. A přes pláň od hory ve tvaru skautského klobouku míří k dřevěnému srubu psí spřežení. Vítejte ve Volarech.

Wikipedie praví: psí spřežení jsou saně tažené psy. Tato činnost, nazývaná mushing, byla v minulosti hojně využívána pro cestování a transport nákladu. V současnosti se jedná hlavně o sportovní disciplínu. Výraz mushing vznikl na Aljašce z povelu „Mush!“, který se tradičně používá pro psí spřežení k jeho povzbuzení k pohybu vpřed.

Původně byl naplánovaný rozhovor jen s panem Pavlem Kučerou. Ale jak se říká, za každým úspěšným mužem hledejte ženu. Jsem proto moc ráda, že se k nám přidala i jeho manželka Andrea Müller Kučera.

Kdybych Vás měla představit, určitě bych řekla, že jste musher. Jaké další slovo Vás vystihuje?

Pavel: Ještě jednou musher.

Andrea: Ano, zkratka musher.

Někde jsem četla, že jste považován za českého náčelníka musherů.

Pavel: (pobaveně) Ne, ne, to nejsem. Ale dělám to už docela dlouho.

A žijíte se tím?

Pavel: Ne, je to takový můj koníček. Nebo spíše kůň. A nejenom můj, ale celé naší rodiny.

A jaké byly Vaše musherské začátky?

Pavel: Prvního psa, malamuta, jsem si pořídil v roce 1984. A do roka jsem měl hned tři. Potom jsme se odstěhovali na Šumavu, to už jich bylo 30. Nejvíce jsme jich měli přes 80. Ale teď už jich je jen 56. Snižujeme počty, takže teď tu máme jen čtyři poslední staré malamuty. Chováme teď převážně husky.

Takže husky je nejlepší pes na ježdění?

Pavel: Je více plemen vhodných k ježdění. Má parketa byl malamut, který je sice pomalejší, ale víc toho utáhne. Velká spřežení malamutů byla v Evropě málo zastoupena. To myslím 8 a více psů. Většinou se zapřahají maximálně 4 až 6 psů. Bylo nás jen pár, co jsme zapřahali

8 a více. Trénoval jsem s dvanácti malamuty a na závodech jsem jel s 14 zapřaženými psy.

A co vlastně znamená být musherem?

Pavel: Byt skutečným musherem neznamená jen si zapřáhnout psy a jet, ale člověk s těmi psy musí žít. Jízdu se psím spřežením zvládne skoro každý.

Takže každého z těch 56 psů perfektně znáte.

Pavel: Ano, znám každého psa, jeho kladné i záporné stránky – všechno.

Andrea: Člověk se tohle všechno od nich musí naučit. Na jakém místě pes rád běhá, kdo jsou jeho rodiče, jak jsou mezi sebou příbuzní... Také je důležité znát, jestli je to pravák či levák, zda se hodí ve spřežení dopředu, dozadu...

Co vás tedy k té práci přivedlo?

Pavel: Jack London. Díky němu jsem se o musherství začal zajímat a vydržel jsem u toho.

Andrea: A já jsem se poté přidala. Bylo to v době, kdy měl Pavel kolem 36 psů.

Takže to byl takový dětský sen z dobrodružných knížek?

Pavel: No, dětský úplně ne – přišlo to v čase dospívání.

Kolik závodů máte za sebou a kolik vás jich čeká v tomto roce?

Andrea a Pavel: V tomhle roce už žádný. Ale již teď začínáme s přípravou dalšího ročníku Šediváčkova Longu. Naši kluci jezdí závody, byli na kolečkových závodech, na Zadově

byly závody zrušeny kvůli nedostatku sněhu, a teď odjeli celkem úspěšně na 6. a 9. místě Šediváčkův long.

Jak jste se vlastně dostali k tomuto závodu, neboť Vy jste, Pavle, jeden ze zakladatelů a hlavních organizátorů tohoto longu...

Pavel: V 90. letech jsme měli závody ve Stožci a v Českých Žlebech. Tam nám to ale národní park zakázal. Za pár let nám to sice bylo povoleno, ale to už jsme trénovali v Orlických horách. Tam nám vyšli vstříc, takže se od roku 1997 konají závody tam. V Orlických horách máme bezvadnou partu lidí, jak místních, tak z celé republiky, k tomu podporu celé obce i Královohradeckého kraje. A ta parta organizátorů a úžasné zázemí, to se nedá nikam jinač přesunout – to je jedinečné. Pro tyto důvody má Šediváčkův long takový věhlas.

Po kom dostal Šediváčkův long své jméno?

Andrea: Před prvním závodem v Orlických horách nám při venčení utekli dva psi. Jeden z nich, Šediváček, byl zastřelen v jedné vesnici.

Kde jste všude závodili?

Andrea: Jezdili jsme tady na Šumavě, v Rakousku, Německu a Švýcarsku. Dřív jsme v Čechách objížděli skoro každý víkend nějaký závod.

Pavel: Potom jsem jednou jel se psy na expedici přes Apuseni v Rumunsku, poté do Finska, tam jsme najeli 970 km, následoval trail v Rusku. Tam jsme najeli skoro 700 kilometrů, ale v hlubokém sněhu v mínus 44 °C. Říkali jsme si, že když do Ruska, tak ať je zima

jak v ruském filmu. To si pak užijete jízdu se vším všudy.

Když jsme u těch vícedenních přejezdů, co všechno musíte mít s sebou?

Pavel: Když jedete závod, tak je tam povinná výbava, krmení pro psy na 24 hodin, pro mushera spacák, první pomoc, komplet oblečení, čelovky a nějaká mapa s GPS. S tím musí každý závodník přijet.

Andrea: Dnes už máme přehled o tom, kde se závodník pohybuje. A vlastně to mají i pomocníci, kteří dole pod kopcem vidí na obrazovce, kde se jejich musher zrovna pohybuje.

Co kuriozního jste kdy řešili během Šediváčkova Longu?

Andrea: No, že se nám někdo ztratil, to řešíme skoro běžně. Ale díky GPS je hledání jednodušší. V začátcích jsme hledali jednoho mushera, že je nejspíš v nesnázích. Vyrazili jsme na skútrech, byli jsme od něj opravdu jen kousek, ale neviděli jsme ho. On měl z povinné výbavy vše, co potřeboval, takže si udělal „záhrab“ a spokojeně si vlezl do spacáku, že počká do rána.

Kolik lidí potřebujete k zorganizování takového závodu?

Andrea: Letos nás bylo 52, ale je lepší, když je nás víc.

Kdo se závodu účastnil z největší dálky?

Pavel: Letos? Z Finska. Ale jinak jsme tam měli závodníky ze Španělska, na prvním ročníku Rusku, jinak se do Orlických hor sjíždí závodníci z celé střední Evropy, Itálie, Francie, Švýcarska...

Zpátky z Orlických hor do Volar. Jaké tady máte podmínky na trénování? Asi to není úplně takové, jako třeba před třiceti lety. Sněhu bylo asi o trochu víc než dnes.

Andrea: Střídá se to. Byly horší ročníky i dřív. Co teď je, myslím, největší problém, je fakt, že se počasí dokáže změnit hrozně rychle. Že vám krásně napadne sníh a druhý den do toho začne pršet. Všechno zledovatí. To si, myslím, dřív nebylo.

Jak vypadá takový váš obyčejný den, když ráno vstanete a jdete nakrmit 56 psů?

Pavel: Ráno se použítí psi po skupinách, uklízí se, dává se voda. Odpoledne se jde vařit

a potom se krmí. Samotné krmení trvá jen chvíli s porovnáním s jeho přípravou. Protože bychom potřebovali asi 30 kg granulí denně, vaříme hovězí nebo vepřový vývar, do kterého přidáme rýži, vitamíny a namleté syrové maso. Denně připravíme na osm desetilitrových kýblů krmení. Dalo by se říct, že tady máme takovou psí restauraci.

Mluvili jsme spolu o tom, že tento Váš koníček je rodinný. Bylo třeba období, kdy Vaše děti chtěly jít jinou cestou, nebo je musherství uchvátilo na tzv. první dobrou?

Andrea: Každé dítě si takovým obdobím musí projít. Musí si najít svoji cestu, a když najdou cestu k nám zpátky, tak to je přeci krásné. Celkem máme čtyři děti, dvě z nich žijí tady ve Volarech a jsou plně zapojeny do dění kolem psiho chovu. Ostatní žijí poměrně daleko, takže k nám jezdí jen o víkendech. A vlastně na ty závody jezdíme všichni – celá rodina. Každý tam má svoji funkci.

Moc vám oběma děkuji za rozhovor a přeji „dobrou stopu“.

*Klára Singerová, muzeum Volary
foto archiv rodiny Kučerů*

Oslavenci měsíce – ÚNOR 2026

3. Jana ŠVARCOVÁ

4. Ján ŠEBEST

4. Lenka MICHÁLKOVÁ

8. Růžena KAISLEROVÁ

13. Alena NAGYOVÁ

19. Jaroslava KALISTOVÁ

22. Miloslava DŮROVÁ

28. Růžena LAZAROVIČOVÁ

*Předsednictvo a výbor přeji všem oslavencům
pevné zdraví, štěstí, životní pohodu
a mnoho dalších let v kruhu rodiny a přátel.*

Sbor dobrovolných hasičů ve Volarech v roce 2025 zasahoval
 u 108 událostí a celkem u 112 zásahů

z toho u: **18** požárů,
30 dopravních nehod,
51 technických pomocí,
4 úniků nebezpečných látek,
2 planých poplachů,
3 činností, kde nehrozilo nebezpečí z prodlení,
a u dalších **14** událostí jako: likvidace vosích hnízd,
dovoz vody,
mytí komunikací,
čištění kanalizací a další.

Při těchto událostech bylo 36 osob zachráněno, 40 zraněno a 2 usmrceny.

Očím jste odešli, v srdcích jste zůstali...

Dne 8. 2. 2026
uplyne jeden rok,
kdy nás navždy opustil
pan

Vlastimil Kríž.

S bolestí v srdci vzpomíná manželka.

Dne 11. 2. 2026
uplyne 20 let,
kdy nás navždy opustil
milovaný manžel, tatínek,
dědeček a pradědeček,
pan

Václav Švec.

S úctou a láskou vzpomínají manželka a synové s rodinami.

*Prázdný je domov,
smutno je v něm,
chybíš nám maminko,
chybíš nám všem.*

Dne 2. 2. 2026
uplynou tři smutné roky,
kdy nás navždy opustila
paní

Blanka Plíšková.

S láskou stále vzpomínají
děti s rodinami.

Scházíš nám,
ale v srdcích
a vzpomínkách
zůstáváš.

Dne 20. 2. 2026
uplynou dva roky,
kdy nás navždy opustil
pan

Jiří Švarc.

S láskou a úctou vzpomíná
rodina.

Nejsou mrtvi ti,
kteří zůstávají v srdcích těch,
jež je milovali.

Je to již 5 let, kdy nás opustila
paní

Kološová Hana

a pan
Kološ Bohumil.

Vzpomínáme.

SVAZ TĚLESNĚ POSTIŽENÝCH VOLARY
ZVE VÁS - ŽENY K
"POSEZENÍ U PŘÍLEŽITOSTI MDŽ"

V PÁTEK 6.3.2026 OD 16.00 HODIN

VE SPOLEČENSKÉM SÁLE MĚSTA VOLARY
K POSLECHU, Tanci I ZPĚVU HRAJE
Duo Fanda & Martina

Doprovod samozřejmostí, vlastní gastronomické výtvary vítány!

.... inzerce

NêXT | REALITY
JAN KUBEŠ & PARTNEŘI

**Jan Kubeš, realitní makléř
 pro Jižní Čechy již 10 let**

S čím Vám pomohu:

- + prodej, pronájem bytů, domů, pozemků a komerčních prostor
- + výkup nemovitostí
- + poskytnutí zálohu při prodeji nemovitosti
- + správa bytů a budov
- + odhady nemovitostí
- + celorepubliková síť poboček NEXT REALITY

@jankubesreality
@Jan Kubeš - reality
@Jan Kubeš - reality
728 637 119 | jan.kubes@nextreality.cz

Knížní novinky

Beletrie

Klabouchová Petra: Duch Pankráce

Román vznikl podle skutečných motáků psaných v celách smrti. Autorka v něm s hlubokou empatií oživuje zapomenuté hlasy a ukazuje, že i v nejtěžší chvíli může člověk milovat.

Wilková Scarlett: Říkali jí Kri-kri

Příběh ženy, která dokázala ovládnout bouři, ale ne vlastní osud. Na sluncem zalitým řeckém ostrově vyrůstá jako horská koza. Její svět plný svobody a vůně moře náhle zmizí čí druhá světová válka. Z dětství zůstane jen popel, rozmetaný divčíným nečekaným mateřstvím. Ženy jejího rodu měly vždy jen jednu dceru, ale Kri-kri v šestnácti letech přivede na svět trojčata. Osud její i jejich dětí se proplétá s historií ostrova, který i po válce bojuje o přežití tváří v tvář nové invazi – davům turistů.

Chalupová Lenka: Když se trhá nebe

Píše se rok 1937 a mnozí v Československu tuší, že válka je na spadnutí. Židovský továrník Hugo Rosenbaum, který v Přerově vlastní fabriku na výrobu nábytku, ale nevěří, že by Německo vážně rozpoutalo krvavý konflikt. Daří se mu v podnikání, má milovanou ženu Juditu a v srdci jediné přání: dědice pro svou firmu. Pořídí si ho hodlá za každou cenu. Jenže vytoužené babele, jak židovské ženy říkají svým dětem, zvrátí nejen Hugův osud nečekaným směrem.

Naučná

Šícha Jan, Puncmannová Kateřina: Labe

Podtitul: Příběh řeky

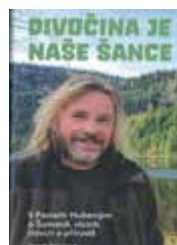
Tato kniha propojuje Labe do celků z pohledu dějin, ekologie a kultury, ale také hospodářství a dopravy. A nabízí příběhy, které nejen voní romantikou, ale zároveň jsou otiskem naší komplikované historie. Unikátní říční cestopis lze číst po i proti proudu. Graficky originálně zpracovaná kniha obsahuje více než tři sta reprodukcí, fotografií, ilustrací a dobových faksimilií.

Štěpánek Radek, Hubený Pavel: Divočina je naše šance

Podtitul: S Pavlem Hubeným o Šumavě, vlčích, lidech a přírodě

Ředitel Správy Národního parku Šumava Pavel Hubený se v ochraně přírody profesně pohybuje už od konce 80. let minulého století. Do horkého ředitelského křesla usedal v roce 2014 jako desátý v pořadí a vydržel v něm už déle než všichni jeho předchůdci. V komplexním rozhovoru s redaktorem a environmentalistou Radkem Štěpánkem přibližuje svůj pohled na minulost, současnost i budoucnost ochrany přírody nejen v našem největším národním parku, ale v celé České republice.

Poezie

Žák David Jan: Někdy je červenec

Kniha poezie, kterou autor bestselleru Návrat Krále Šumavy David Jan Žák věnuje památce svého přítele a učitele Františka Klišíka, šumavského samotáře a básníka.

Pro děti a mládež

Říčná Magdalena: O hadech a hádětích

Podtitul: Malá knížka pro děti

Ilustrace: Běťák Ludvík

Laskavé a veselé říkanky o hadech, ve kterých si autor vtipně pohrává s jazykem, jsou doprovázeny nápaditými akvarelovými ilustracemi.

Krolupperová Daniela: Co si brouká louka

Ilustrace: Čupíková Eva

Pohádkový příběh o boji dobra se zlem seznámí dětské čtenáře s nejběžnějšími lučními květinami. Aby si děti znalosti o rostlinách upevnily, následují za každou kapitolou jednoduché otázky.

Příběh je určen předškolákům a dětem mladšího školního věku.

Peřina Vít: Komáři se ženili

Podtitul: Ze života obtížného hmyzu

Ilustrace: Miklínová Galina

Komáři nemají lehký život. Nikdo je nemá rád a nejrádší je každý hned zaplácné. Když se mamince Márině narodí její v pořadí už tisíc komářů synek, chce, aby měl jiný osud. A jiné jméno! Žádný Mára, Marin, Marek, Mareček jako všichni před ním, nýbrž ZDENDA. A Zdenda opravdu jiný je! Místo aby si mezi komáři slečnami vybral vhodnou nevěstu, jak se na každého komára sluší a patří, zamiluje se do krásné světlušky Soničky, která bydlí na stejné pasece. Zdenda však není jediný, komu se Sonička líbí...

Pro děti od 6 let.

Pilátová Markéta: Čivavy z Ostravy

Ilustrace: Konupčíková Tereza

Veselé, pohádkové příběhy o dvou čivavách a jejich nové rodině, žijící v Ostravě a mluvící ostravsky. A Ostrava, to je město, které stojí za to trochu poznat, a právě tady se kouzelné čivavy rozhodly usadit. Čivavy pochází z mexického města Chihuahua. A jsou kouzelné. Dokážou pomáhat tam, kde lidským schopnostem dochází síly. Nejdříve si ale musí zvyknout v novém městě a v nové rodině, která je dosti svérázná, ale milující.

Pro čtenáře od 6 let.

Hudáčková Barochová Věra: Brácha není asparágus

Ilustrace: Janáková Tereza

Linda si přeje to, co každá jedenáctiletá holka – zapadnout mezi ostatní a najít si kamarády. Jenže jak na to, když má váš brácha poruchu autistického spektra a strhává na sebe veškerou pozornost doma i ve škole? Příběh o složitém sourozeneckém poutu, který ukazuje, že i komplikované vztahy mohou být plné lásky.

Pro děti od 9 let.

Aktuální zprávy z ukrajinského bojiště – beseda s dobrovolníkem Macem

Jeden můj kamarád, bývalý voják, odešel z armády, aby měl čas věnovat se rodině a chovu koní. Od začátku plnohodnotné ruské invaze na Ukrajinu tam však začal jezdit pomáhat jako dobrovolník. Vystřídal za tu dobu několik organizací, se kterými spolupracoval. Vozil vojenskou a humanitární pomoc, cvičil ukrajinské vojáky, dopravoval zraněné, pomáhal v polní nemocnici a také se přímo zapojoval do bojů. Nyní funguje tak, že přes veřejnou sbírku shání peníze, za které nakoupí potřebné vybavení pro konkrétní jednotky, se kterými je v osobním kontaktu. Co se nedá sehnat na Ukrajině, nakoupí u nás a zbytek dokoupí přímo na

místě. Je takto v kontaktu asi se šesti jednotkami. Většinou, když jim vybavení doveze, ještě jim nějakou dobu pomáhá přímo na bojišti. Napadlo mě, že by mohlo být zajímavé jeho zkušenosti a autentické zážitky z válečného prostředí zprostředkovat veřejnosti, a proto jsme se s přáteli rozhodli uspořádat s ním besedu. Ta se uskuteční ve čtvrtek 26. 2. v 18:00 v radničním sále a její součástí bude i dražba válečných artefaktů přivezených z fronty. Výtěžek dražby půjde přímo na podporu konkrétních bojujících ukrajinských jednotek.

Kamarád vystupuje na veřejnosti pod přezdívkou Mac a těm, kteří sledují dění na

Ukrajíně, možná není neznámý. V internetových periodikách s ním vyšlo několik rozhovorů a deníky Aktuálně.cz a Fórum 24 pravidelně publikují úryvky z jeho Deníku dobrovolníka, který nedávno vyšel i jako audiokniha. Ve většině médií také hodně rezonovalo, když na Ukrajině padl jeho český kolega Taylor.

Věřím, že jeho povídání může být zajímavé jak pro všechny, které zajímá momentální situace na Ukrajině i přímo na bojišti, tak i pro ty, které spíš zajímá vojenská strategie, taktika, zbraně a jejich obměna v průběhu několikaletého konfliktu.

Martin Bláha

6. února 2026
20:00
Radniční sál
Volary

PLES MĚSTA VOLARY

doprovodný program
raut
tombola

hraje De Facto
moderuje Miroslav Mareš

vstupné 350 Kč, předprodej vstupenek v infocentru

AKTUÁLNÍ ZPRÁVY Z UKRAJINSKÉHO BOJIŠTĚ

BESEDA S DOBROVOLNÍKEM MAJEM

POŘADÁ SPOLEK ŠUMAVA DOMOVEM
VE SPOLUPRÁCI S KIC VOLARY

RADNIČNÍ SÁL
VOLARY
26. 2. 2026, 18:00

..... inzerce

PRODEJ KUŘIC 2026

FIRMA NOVÁK RADOMYŠL

Rozvozový plán 2025 – trasa č. 9

tel.: +420 602 115 750 | www.drubez-novak.cz

Včelná – u restaurace U Kaštanu	08:45		
Kamenný Újezd – u obecního úřadu	09:00		
Homole – u restaurace	09:30		
Křemže – u trafiky	10:00		
Holubov – u prodejny	10:30		
Srnín – u prodejny	11:00		
Větrní – u Jednoty	11:30		
Kájov – u Jednoty	11:45		
Chvalšiny – u KD	12:00		
Hořice na Šumavě – u prodejny	12:30		
Černá v Pošumaví – autob. nádraží	12:45		
Horní Planá – tržnice	13:00		
		Nová Pec – u Jednoty	13:30
		Želnavá – u obecního úřadu	13:45
		Volary – parkoviště u pošty	14:00
		Lenora – u obecního úřadu	14:30
		Horní Vltavice – u Jednoty	14:45
		Vimperk – u Lidlu	15:15
		Zdíkov – u obecního úřadu	15:45
		Stachy – u obecního úřadu	16:00
		Vacov – u COOPU	16:30
		Čestice – u Jednoty	16:45

KDY:

V termínech 13. 3. / 10. 4. / 8. 5. / 5. 6. / 3. 7. / 31. 7. / 28. 8. / 25. 9. / 23. 10. / 20. 11.

Nosné kuřice – červené, kropenaté, černé, bílé, modré, žíhané, vlašky

stáří 20 týdnů – 270 Kč/ks

Základní umělecká škola Volary
pořádá

13.

Společenský ples

27. 2. 2026

19:00

**Společenský sál
Volary**

V-BAND ZUŠ Volary

Kapela: Martin Vaverka & Friends

Předprodej vstupenek: Infocentrum Volary

JAK SE LIDÉ V PRŮBĚHU VĚKU NA ŠUMAVĚ OBLÉKALI

Na začátku našeho povídání je zapotřebí upřesnit fakt, že venkovské odívání se od počátku výrazně liší od oblékání ve městech, a i když se některé městské prvky postupně dostávají i do odlehlejších končin, rozhodně je nelze považovat za majoritní. Asi nejlépe je to znát na dobových fotografiích z první republiky, kdy se Šumava začala stávat turisticky vyhledávanou lokalitou a oblečení městských návštěvníků se výrazně lišilo od toho venkovského.

Pojďme však ale pěkně od začátku a přesuňme se v čase až do středověku. V tomto období bylo oblečení venkovského lidu poměrně jednoduché a prosté. Ve většině případů se zhotovovalo z domácký vyrobených tkanin, i šití obstaraly samy vesničanky. Oblečení se až na výjimky nebarvilo a kromě plátna se hojně využívalo i sukno, které mnohem lépe izolovalo před chladem a vlhkem. První revoluci v dámském odívání přinesla renesance, kdy byl starší typ splývavého šatu nahrazen oděvem, který se přizpůsoboval postavě a dělil ji v pase. Tento princip se u oblečení venkovek udržel až do 19. století. Postupně se na venkově začaly nosit ve větší míře klobouky a kožené nohavice. Bohatší sedláci se snažili napodobit městský styl napodobováním městské módy. Zdobné baroko přineslo barevnost, do lidového oblečení začala pronikat výšivka i krajka. Koncem 18. století se začal utvářet specifický reprezentační šat – lidový kroj. Tyto kroje začaly upadat kolem poloviny 19. století, ale rozhodně se nejednalo o úplný zánik, neboť následující generace se k lidovým krojům vehementně navracela. Důvodem bylo zdůraznění vlastenectví a národního citění. Stalo se tedy, že kroj nabyl počátkem 20. století funkci módního šatu. I přesto jej nelze ztotožňovat s běžným venkovským odíváním, které bylo mnohem střízlivější a praktičtější.

Jak již bylo v úvodu zmíněno – na chudé obyvatelstvo horských vesnic byl vliv města a jeho módy zanedbatelný.

Z tohoto důvodu se na Šumavě žádný výrazný lidový kroj neobjevil – v době, kdy v bohatších krajích byl prostor vytvářet lidový kroj, v drsných šumavských končinách lidé bojovali o holou existenci. Šumavská vesnická móda se utvářela na základě praktičnosti, důležitou úlohu při tom sehrála domácí výroba plátna, sukna a vydělané kůže.

A jaké jsou společné rysy šumavského odívání? Jak již bylo nastíněno – hlavní důraz se kladl na funkčnost a praktičnost. Letní mužský pracovní oděv se skládal z rezné košile, kalhot, přes něž byly nataženy dlouhé ponožky (často z ovčí vlny), za chladnějšího počasí pak šerková vesta často s knoflíky z parohoviny, kabát či kazajka, tzv. Jankr, či dlouhé šerkové kalhoty sahající až ke kotníkům. Pozdější vesty měly na bocích malé kapsičky, do kterých se ukládala lahvička se šňupacím tabákem či hodinky. Pánskou obuví byly buď dřeváky nebo kožené boty. Dřeváky se vyráběly ve dvou variantách, a to buď jako celodřevěná obuv, nebo dřevěná pouze podrážka s koženým vrškem. Obě varianty nebyly úplně ideální – v celodřevěné obuvi jste poměrně hlasitě klapali, druhá varianta dřeváků vás pak nutila šmajdat. Od 18. století si bohatší Šumavané mohli dopřát jako sváteční obutí střevíce s mosaznou nebo stříbrnou přezkou. Důležitým doplňkem byl nízký klobouk, který se velice často lišil podle toho, zda byl jeho majitel svobodný, či ženat. K svátečnímu obleku se pak nosila hůl, nejprve poměrně úzká, kterou však

záhy vystřídala pro terén praktičtější sukovice. V zimě se na letní oděv nasadil tzv. svrchník a na ruce palčáky, plstěný klobouk postupně vystřídala kožešinová čepice, tzv. Mordhaube. V největších mrazech dobře posloužil kožíž, který si však nemohl každý dovolit.

Jestliže mužské oblečení si po staletí uchovávalo víceméně pořád stejný střih, dámský oděv měl tendence více podléhat moderním trendům. I když se na Šumavě říkalo, že selku nejlépe kryje, co sama přede a šije, nebyla to tak úplně pravda. Z domácký tkaných látek se šily převážně pracovní oděvy, košílky, zástěry. Ostatní části oděvu, či alespoň látky na ně, se podle možností kupovaly, a to zvláště v 19. století, kdy se rozšířily levné bavlněné látky a továrně síté sukně, kabátky i celé šaty. Základem dámského šatníku byla bezesporu sukně, kterých měla žena hned několik. Na venkově se však nikdy neujala městská móda mnoha spodničků či krinolín. Jednoduchá šerková sukně se nosila v pracovní dny, jako sváteční varianta pak byla jednobarevná, později i vícebarevná sukně s našitou pentlí nad spodním okrajem. Ke svátečnějšímu oděvu patřila rovněž řasnatá sukně, tzv. kytile, která sahala do půli lýtek a byla většinou ušita z bavlněné látky. Přes sukni byla pečlivě uvázaná zástěra, která jednak chránila oděv při práci, zároveň se jednalo o nepostradatelný doplněk každé správné hospodyňky, která neodložila zástěru ani ve sváteční čas. Jen ji vyměnila za jemnější hedvábnou variantu. Pod sukni se

Pracovní oděv,
Volary

Sváteční ženský oděv
z Volarska

Tradiční volarský mužský oděv s kalhoty
pod kolena a volně visícími cípy šátku

nosila maximálně jedna spodnička, přes kterou si žena oblékala bílou košilku. Pokud ženy na venkově nosily šněrovačky, rozhodně si je tolik neutahovaly, jak bylo zvykem ve městě. Bílé punčochy sahaly ke kolenům a nosily se i za parného letního počasí. Dámskou obuví byly často dřeváky, sváteční pak střevíce či nízké botky. V zimě se ženy obouvaly do šněrovacích bot. Vdané ženy si přes vlasy navlékaly čepce, který později vystřídal šátek. Šátky ženy nosily ještě i velké vlněné, které si přehazovaly přes ramena, nebo tzv. pleny – velký přehoz, který mimo obličej zakrýval celou hlavu a sahál až po záda.

Poměrně zajímavou součástí obleku je spodní prádlo. Muži i ženy nosili košile, tzv. Pfoad, které byly utkány z hrubého plátna s rukávy dlouhými a dole zúženými, bez zapínání. Jen dámská sváteční košilka měla horní část z jemnější látky a sahala ke kolenům. Pánské spodky byly zhotoveny z hrubého plátna a nahoře se zavazovaly na šňůrku. Venkovské ženy spodní kalhoty nenosily, pouze za chladného počasí si občas vzaly starší obnošené mužské spodky. Pánské jednobarevné punčochy k lýtkům nebo pod kolena se zavazovaly stužkou, zatímco dámské varianta byla různobarevná a do některé se vlétal červený trojúhelník, tzv. Zwischelstrümpfe.

Mezi šumavské zajímavosti v oblékání patřil i bílý kapesníček vkládaný neprovdanými děvčaty během nedělní bohoslužby do modlitebních knížek, tak jako tzv. Mäultejchal – v dnešní mluvě rouška, kterou si lidé uvazovali kolem obličeje, aby se chránili před průvanem a prachem. Dokonce jsou dochovány záznamy, že někteří vesničané si na nošení tohoto kusu plátna natolik zvykli, že jej používali jako každodenní součást oděvu.

Zajímavosti kroje na Volarsku

Jistý prachatický poeta Josef Meßner nazval obyvatele Volar „Čiňany Šumavy“. I když to v té době myslel spíš jako svoji osobní pomstu nad obyvateli Volar, svěrázný lid města k tomu vcelku vybízel. Říkalo se, že mezi stovkou Šumavanů se urostlý, šlachovitý Volaran ihned pozná – a to i přes to, že mnoho volarských mužů bylo spíše menšího vzrůstu. Na rozdíl od jiných šumavských končin, volarští muži nenatahovali svoje punčochy přes krátké kalhoty, ale jejich kalhoty končily až pod kolena a tím zakrývaly punčochy lýtkové. Cípy šátku na krk se po zauzlování nechávaly volně viset přes vestu. Ženy se vyznačovaly nošením šátků s výraznými vzory – pravděpodobně podle tyrolského vzoru. Tomu ale prý bývalo ještě před velkým požárem města, který vypukl v létě roku 1863 a pohltil velkou část dřevěné výstavby. Ani kostel jeho plamenům zcela neunikl. Během rychle se šířícího ohně byly zničeny kostelní ornáty. Traduje se, že volarské ženy si ze svých šatů odpáraly všechny součásti se zlatým krumplováním a ty darovaly k zhotovení nového liturgického oděvu. Od té doby pak volarské ženy měly chodit pouze střídme oblečeny, obvykle v černém. Předválečné vysídlení české menšiny, poválečný odsun Němců a následné dosídlování pohraničí sebou přineslo i částečnou změnu stylu odívání. Reemigranti, převážně z Rumunska, sebou dovezli své tradice a zvyky – k nimž bezesporu patří i oblečení. Postupně se však tradiční oděv rumunských Slováků asimiloval, některé zvyky se ale udržely doposud.

A co dodat závěrem? Snad jen pro odlehčení malé češtinářské okénko v podobě dvou výrazů látek, které se dříve

běžně používaly, dodnes je známe – ale v pozmeněné podobě. Prvním výrazem je cajk. V dnešní době vcelku běžné slovo pro zhodnocení, že je vše v pořádku („Je to cajk!“), které však naši předci používali jako označení pevně plátěné bavlněné látky.

Druhý výraz mezulán, kterým dnes můžeme označit osobu tak trochu hloupou, dříve označoval levnou keprovou látku z bavlny a vlny, vhodnou převážně na sukně.

Tak nebudme mezulány a budme v cajku!

Klára Singerová, muzeum Volary

Použitá literatura a zdroje:

HOFMANN, Josef: *Lidové kroje a zvyky západních a jižních Čech*, 1932. Vydalo Muzeum Ostrov lidových krojů 2025

VONDRUŠKA, Vlastimil: *Život staré Šumavy*, Vyšehrad 2020

OCELÁK, Radek: *Reemigranti, Minulost sedmihradských Slováků a jejich poválečný příchod z Rumunska do ČSR*, 2018

Fotoarchiv etnografického muzea v Praze a Muzeum fotoateliér Seidel

Ornát zhotovený po požáru v roce 1863

Počasí ve Volarech – prosinec 2025

Volary, Tolarova ul., 760 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,9 °C	
minimální teplota	-14,8 °C	29. 12.
maximální teplota	11,1 °C	10. 12.
maximální náraz větru	11,7 m/s	24. 12.
úhrn srážek	21,6 mm	
sluneční svit	79 hod.	
počet dní se sněhovou pokrývkou	10	
max výška sněhu	7 cm	25. 12. a 30.-31. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	27x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	8x	

Volary, ČOV, 749 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,4 °C	
minimální teplota	-17,4 °C	29. 12.
přízemní minimální teplota	-20,3 °C	31. 12.
maximální teplota	11,5 °C	10. 12.
maximální náraz větru	14,1 m/s	24. 12.
úhrn srážek	12,2 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	28x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	6x	

Dolní Sněžná, 925 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	1,1 °C	
minimální teplota	-9,9 °C	31. 12.
maximální teplota	12,0 °C	15. 12.
úhrn srážek	16,0 mm	
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	20x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	9x	

Volary, Luční potok, 748 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,2 °C	
minimální teplota	-17,3 °C	29. 12.
přízemní minimální teplota	-20,0 °C	31. 12.
maximální teplota	9,3 °C	8. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	30x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	8x	

Volary, zahrádkářská osada, 820 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-0,2 °C	
minimální teplota	-11,7 °C	31. 12.
maximální teplota	11,4 °C	10. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	25x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	9x	

Volary, Mlýnský potok, 755 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-1,7 °C	
minimální teplota	-17,6 °C	29. 12.
maximální teplota	10,4 °C	10. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	28x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	7x	

Stögrova Huť, Jedlový potok, 751 metrů n. m.

	hodnota	datum
průměrná teplota	-2,9 °C	
minimální teplota	-18,0 °C	29. 12.
přízemní minimální teplota	-20,6 °C	29. 12.
maximální teplota	9,1 °C	8. 12.
mrazový den (min -0,1 °C a nižší)	30x	
ledový den (max -0,1 °C a nižší)	11x	

TOP 10 nejchladnějších lokalit v ČR

lokality (okres)	hodnota
1. Horská Kvilda, u Hamerského potoka	-20,3 °C
2. Knížecí Pláně	-20,1 °C
3. Horská Kvilda (ČOV)	-19,6 °C
4. Kvilda – Perla	-19,2 °C
5. Rokytická slat'	-18,8 °C
6. Žďárek	-18,7 °C
7. Hlinišťe	-18,2 °C
8. Březová Lada	-18,1 °C
9.-10. Pasečná, Mlýnský potok	-18,0 °C
9.-10. Stögrova Huť, Jedlový potok	-18,0 °C

Ivo Rolčík

www.pocasi-volary.cz, www.meteo-sumava.cz

Počasí ve Volarech v roce 2025

Rok 2025 je již minulostí a počasí v něm bylo opět velmi rozmanité. Velmi slabou zimu chudou na sněh i mráz vystřídal brzký nástup jara – prvních dvacet stupňů jsme se dočkali již v polovině dubna. Léto bylo převážně slunečné a suché a podprůměrné srážky pokračovaly i během podzimu. Zima se krátce přihlásila na konci listopadu, následně však převládala inverze se slunečným počasím až do Vánoc, kdy nastoupila pravá zima. V následujícím článku si připomeneme, jaký byl rok 2025 z pohledu počasí ve Volarech v Tolarově ulici.

Průměrná roční teplota vzduchu dosáhla ve Volarech 6,9 °C, což přesně odpovídá průměru posledních 19 let měření. Oproti roku 2024 bylo v roce 2025 chladněji v průměru o 1,4 °C. Připomeňme, že rok 2024 byl nejteplejším v historii měření, a to i v rámci celé České republiky. **Nejvyšší teplota vzduchu** byla naměřena 14. srpna, kdy maximum vystoupilo na 31,9 °C. Absolutní maximum z července 2013 (34,1 °C) tak již 12 let úspěšně odolává. V osmi dnech roku se teplota dostala nad hranici tropického dne (denní maximum 30,0 °C a více). Nejteplejším dnem z hlediska průměrné denní teploty byl 2. červenec s hodnotou 22,6 °C. Nejteplejším měsícem roku se stal červen (17,1 °C), následovaný červencem (15,8 °C). V roce 2025 bylo zaznamenáno 36 letních dnů, kdy teplota překročila hranici 25 °C. Letní počasí skončilo až 20. září, kdy byl zaznamenán poslední letní den roku s maximem 29,7 °C.

Nejnižší teplota vzduchu byla v uplynulém roce naměřena 16. února a dosáhla hodnoty -16,3 °C. I tentokrát šlo o jeden z nejslabších mrazů za poslední roky. Nejnižší průměrná denní teplota byla zaznamenána netradičně 23. listopadu (-8,8 °C). Nejchladnějším měsícem roku se stal únor s průměrnou teplotou -1,6 °C, následovaný lednem (-1,1 °C). Ve městě bylo naměřeno celkem 165 mrazových dnů, kdy teplota klesla pod bod mrazu. Celodenní mráz, tedy ledový den, byl zaznamenán ve 26 dnech roku, a to v pěti měsících; nejvíce jich připadlo na prosinec (8 dnů).

Za kalendářní rok spadlo ve Volarech pouze 627 mm srážek, tedy 627 litrů vody na jeden metr čtvereční. Jednalo se o třetí nejnižší roční úhrn srážek za 61 let měření na Volarsku. Méně srážek bylo zaznamenáno pouze v letech 1972 (616 mm) a 2015 (612 mm). Nejdeštivějším měsícem byl červenec (101 mm), následovaný srpnem (78 mm), naopak nejsušším měsícem se stal únor s pouhými 9 mm srážek. **Nejvyšší denní srážkový úhrn** byl naměřen 29. srpna, kdy meteorostanice ve městě zaznamenala 32 mm srážek. V průběhu roku pršelo nebo sněžilo jen ve 106 dnech, kdy byl naměřen alespoň 1 mm srážek.

Nejvyšší sněhová pokrývka byla změřena 9. ledna, kdy dosáhla výšky 13 cm. Alespoň jeden den se sněhovou pokrývkou se vyskytl v pěti měsících roku, celkově však šlo pouze o 49 dní. Za zmínku stojí pouhé dva dny se souvislou sněhovou pokrývkou v únoru a jeden den v březnu.

Slunce svítilo ve Volarech v roce 2025 celkem 1 817 hodin, což je hodnota výrazně nad průměrem let 2010–2025, který činí 1 719 hodin. Denně tak slunce svítilo v průměru pět hodin. **Nejvíce**

slunečního svitu bylo zaznamenáno v červnu (283 hodin) a v srpnu (246 hodin). Naopak nejkratší doba trvání slunečního svitu byla v říjnu, kdy slunce svítilo pouze 56 hodin. Doposud nejméně slunečního svitu bylo zaznamenáno v lednu 2013, kdy činil měsíční úhrn jen 21 hodin.

Nejvyšší náraz větru v roce 2025 byl naměřen 24. října, kdy anemometr zaznamenal maximální rychlost 19,4 m/s, což odpovídá přibližně 70 km/h.

Rok 2025 byl z pohledu počasí opět velmi pestrý, i když ne rekordní. Srážek spadlo nejméně za posledních deset let a teplota se podle trendů nadprůměrně teplých letech vrátila zpět k dlouhodobému normálu.

Ivo Rolčík, pocasi-volary.cz, meteo-sumava.cz

Tatran Volary – starší příprava zima 2026

Starší příprava hraje zimní ligu ve Vlachovo Březí. V době psaní hrál tým základní skupinu, ve které je 5 týmů, hraje se ve čtyřech termínech, dvoukolově. Tým Tatranu do té doby měl tři výhry a tři prohry, tedy vyrovnanou bilanci:

Volary – Netolice	6 : 2,
Volary – Prachatice	3 : 4,
Volary – Vlachovo Březí	1 : 6,
Volary – Bavorov	2 : 8,
Volary – Netolice	13 : 1,
Volary – Prachatice	4 : 2.

Celek Tatranu se na všech úrovních připravuje v tělocvičně budovy staré školy a mládežnické oddíly po celou dobu nabírají nové zájemce.

Pokud chcete být v dobrém kolektivu a hrát fotbal, jste určité vítání! Chlapci i dívky mají dveře otevřené.

Ladislav Beran

STRAŠNICKÉ DIVADLO PRAHA

ADVERTE
RTE

RŮŽOVÉ SVATBY

2. 3. 2026, 19:00

sál kina Volary

vstupné 350 Kč

předplatné v Infocentru Volary

Peter Quilter

Hrají: Světlana Nálepková, Michaela Dolinová

Autor: Peter Quilter / **Překlad:** Pavel Dominik / **Režie:** Olga Strusková / **Výprava:** Elen Krejčí / **Foto:** Alena Hrbková

Producent: ADVERTE s. r. o.

Autorská práva k dramatickému textu a překladu zastupuje Aura-Pont s.r.o., Veselářský ostrov 62, 147 00, Praha 4.
Hudba v představení užita na základě licence OSA.

Horní část dnešní ulice Česká se v době, ze které pochází stará fotografie, nazývala Lichtauerstrasse. Jméno nezískala podle jakéhosi Lichtauera, ale je odvozeno od slova licht, tedy světlo, a prozrazuje, že vedla ke světlině, mýtině, vykácené pasece. Však lukám, kam míří, se říkávalo Lažiště od slova láz, což opět označuje vyklučnou mýtinu, a jedná se o místo, které pamatuje počáteční osidlování volarské kotliny. Dnes se uličkou dostanete k volarským menhirům a k místu nádherné vyhlídky na Bobík.

Muzeum fotoateliér Seidel a Jaroslav Pulkrábek

